בס"ד

יום **ה'**, **כג'** ב**מנחם אב** תש"ס (**24** באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כג' באב**, בשנת תשי"ב(1952-5712), נפטר **דוד צבי פינקס**, ממנהיגי תנועת "המזרחי" ומי ששימש כיו"ר וועדת הכספים ושר התחבורה בכנסת ה-I וה-II. על סוף חייו מעידים הדברים הנ"ל: "שר התחבורה הודיע בכנסת על החלטת הממשלה שלמען חיסכון בדלק חייב כל בעל רכב (כמה היו בימים ההם...?) להשבית את מכוניתו יומיים בשבוע, בשבת וביום נוסף לפי בחירתו. למחרת, בליל שבת, נזרקה פצצה לביתו. החשודים שנעצרו היו מחוגי ה"כנענים". חודשיים לאחר מכן, בכ"ג במנחם אב, נפטר והיה בן 52. פינקס היה מקובל על כל החוגים. על כך ועל יושרו וחריצותו מעידה העובדה שלמרות היותו חבר אופוזיציה בכנסת הראשונה, בכל-זאת נתמנה פינקס ליו"ר וועדת הכספים."
[תאריכון / שבת בשבתו – תשנ"ט]

לפי "מגילת תענית", מחר – **כד' באב** – הוא יום טוב קדום, כי "**שבנו לדיננו**". בימי מלכות יוון, היו דנים בארץ לפי דיני הגויים לפי דעת הצדוקים בעניין ירושת הבת וכו'. וכשגברה יד בית-החשמונאי, בטלו אותם, והיו דנים בדיני ישראל. אותו יום זה שבטלום, עשאוהו יום-טוב!

השבת, **כה' באב**, היא **שבת מברכים** – שבה אנו מברכים את החודש הבא, **חודש אלול** - חודש התשובה, חודש הסליחות והרחמים. ראש חודש יהיה ביום ה' ו-ו' בשבוע הבא. מנהג בעם ישראל שבשבת קודם ראש חודש מברכים את החודש בבית הכנסת אחרי קריאת התורה, וזו לשונה: "יהי רצון... שתחדש עלנו את החודש הזה לטובה ולברכה. ותתן לנו חיים ארוכים, חיים של שלום, חיים של טובה, חיים של ברכה,... חיים שיש בהם יראת שמיים ויראת חטא,...[ומסיימים] חיים שימלא ה' משאלות לבנו לטובה, אמן סלה." כיוון שאין אנו נוהגים לברך את חודש תשרי, בשבת שלפני ראש השנה, אלא רק תוך כדי ברכת השנה שאומרים ביום הכיפורים, אזי ראוי להתכוון גם לחודש תשרי בברכת חודש זה.

קוראים **השבת** בתורה את פר' "**ראה**", וכך הפסוק שפותחה: "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה." [דברים **יא**' 26]. ר' מרדכי מבלגוריי מוצא קשר בין סוף הפרשה הקודמת, "עקב", לתחילת פרשה זו: פר' "עקב" מסתיימת בהבטחה גדולה לישראל – "... פחדכם ומוראכם יתן ה' אלוקיכם על-פני כל הארץ..."[שם **יא**' 25] אולם הבטחה זו מותנית בכך, שישראל ישמרו את מצוות התורה ויהיו ראויים להיקרא "עם ה' ". לכך מתכוון הכתוב בתחילת פרשתנו: "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" – הפחד והמורא שהקב"ה מטיל על האומות כלפי ישראל עשויים להיות לכם לברכה או, חלילה, לקללה. בשעה שישראל אינם מתנהגים כראוי לעם ה', נהפך הפחד המוטל על הגויים להיות לרועץ לבני ישראל. כי, באורח טבעי, מתעוררים בגויים רגשות שנאה כלפי העם הזר והמפחיד, המביאות לרדיפות ולפגעים שהם "קללה" לישראל. ואולם, כאשר בני ישראל נאמנים לייעודם המקורי ודבקים במצוות התורה – הפחד המוטל על הגויים מביא "ברכה" לישראל, כי מכוח ההשגחה העליונה, הגויים יראים להצר את צעדיהם של בני ישראל ולפגוע בעם הי'..."
[פרפראות לתורה]

יום נעים ושבת שלום!

כניסת שבת(ב"ש): 18^{51}

צאת השבת(ב"ש): 19^{48}